

Núm. de Causa: 6000200/2016
Núm. de Rotlle: TSJP-0000085/2018

SENTÈNCIA 1-2019

PARTS:

Recurrent: Sr. F.D.R.D.F.
Advocat: Sr. J. Z. P.

Recurrent: Sr. P.M.B.A.
Advocat: Sr. C.P.R.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrats: Sra. Marie CONTE
Sr. Albert ANDRES PEREIRA

Andorra la Vella, Ú de febrer de dos mil dinou.

En els recursos d'apel·lació interposats contra la Sentència de data 25 de juliol de 2018 dictada pel Tribunal de Corts, en la causa de referència, seguida pels delictes majors de robatori amb violència i de lesions doloses que requereixen el seguiment d'un tractament mèdic per a la seva curació, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 25 de juliol del 2018 amb la següent part dispositiva:

"DECIDIM:

Condemnar com a responsables penals en concepte d'autors P.M. B. A. i F.D.R.D.F. dels delictes majors de robatori amb violència i de lesions doloses que requereixin el seguiment d'un tractament mèdic per la seva curació, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de TRES (3) ANYS DE PRESÓ, dels quals DOS (2) ANYS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys, i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil P.M.B.A. i F.D.R.D.F. hauran d'indemnitzar, de manera solidària, a la C.A.S.S. en la quantitat total de 1.468,89 €."

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

"En data 6 de juny de 2015, vers les 5'30 hores de la matinada, els processats P.M.B.A., nascut el dia 13 de juny de 1988, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals no computables a efecte de reincidència, i F.R.D.F., nascut el dia 9 d'agost de 1979, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals no computables a efecte de reincidència, acompanyats de S.J.V.C., condemnat respecte dels mateixos fets per Ordenança Penal dictada el dia 7 de juny de 2015, van creuar-se al perjudicat F.V.R., a l'alçada de l'oficina de l'Unió ProTurisme d'Escaldes-Engordany radicada a la plaça Santa Anna de la mateixa vila, començant tot seguit els processats a agredir al perjudicat donant-li diversos cops de puny, amb la intenció de sostreure-li els diners que portava al damunt.

A causa de l'agressió soferta, el perjudicat V. caigué a terra, moment en el qual el processat R. aprofità per agafar-li la cartera que portava en una de les seves butxaques davanteres del pantaló, apropiant-se dels 150€ que hi havia al seu interior, i lliurant-ne posteriorment 70€ al processat B..

Com a conseqüència dels fets d'auto, el perjudicat V. patí ferides consistents en fractura diàfisi de la clavícula esquerra, diverses erosions i ferides facials, i diverses erosions i equimosis a nivell del braç esquerre, que requeriren immobilització amb embenat de 8 de guarisme, cura tòpica de les diferents ferides, repòs, seguiment i controls posteriors per avaluar la bona consolidació de la fractura de la clavícula, després d'ésser traslladat amb ambulància i visitat al Servei d'Urgències de l'Hospital N^a Sra. de Meritxell on se li practicaren diverses proves diagnòstiques."

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació la defensa de P.M.B.A., sol·licitant que es revoqui íntegrament la decisió de primera instància i es declari la lliure absolució de seu defensat, sosté que:

- B. no va agredir a V. en cap moment, que únicament va intentar separar i aturar la baralla entre aquell i C., de manera que no se'l pot condemnar pel delictes major de lesions doloses.

- fou V. el que els va amenaçar i va començar a encarar-se amb R., el qual va aprofitar la caiguda a terra de V. i B. per sostreure la cartera del primer.

- aquesta versió dels fets es basa en les declaracions de C., de la testimoni de M.J.R.R. i les pròpies declaracions de la suposada víctima, segons les quals va haver una sola persona agressora. Afegeix que l'acusat desconeixia la procedència dels diners que va acceptar per part de F.D. R. D.F., que és la única persona que comet els fets constitutius del delictes de robatori.

- C. que va reconèixer haver agredit a V., va ser jutjat mitjançant el procediment d'ordenança penal i va ser condemnat només a 4 mesos de presó condicional. La condemna pronunciada per la sentència recorreguda a 3 anys de presó, dels quals 2 anys fermes, implica una vulneració dels principis d'igualtat i proporcionalitat i del dret constitucional a la jurisdicció.

Subsidiàriament, sol·licita que es condemni al seu defensat a una pena de presó condicional.

IV.- RESULTANT: que també interposà recurs d'apel·lació la defensa de F.D.R.D.F., sol·licitant l'absolució del seu defensat dels delictes que se l'imputen, de forma subsidiària que se'l condemnés com autor responsable d'una contravenció penal d'agressió i d'una contravenció penal de furt, a la pena de 200 euros de multa, i de forma encara més subsidiària a la pena de 2 anys i 3 mesos de presó condicional pels delictes majors de robatori i de lesions doloses. Considera que les declaracions en relació a la baralla són contradictòries i incoherents, que no hi ha prova de que l'acusat hagués robat la cartera a V. o agredit a la pretesa víctima. Observa que el propi VI. no recorda que F.D.R.D.F. l'agredís i que no va reclamar els 150 euros que li hauria robat.

V.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposava al recurs interposat, considerant que la sentència realitza una detallada i coherent valoració de la prova practicada, que obliden les parts recurrents que imputen a C. tota la violència, que es tracta de dos episodis de violència, i que la prova de la participació dels recurrents al primer episodi es desprèn de les declaracions recollides a l'acte del judici oral i durant la instrucció de la causa.

Manifestava, que és pacífic que R. va agafar la cartera de V. quan aquest es trobava ferit al terra i que més tard R. i B. es van repartir els diners. Observava que C. fou condemnat per un delictes major de lesions doloses, amb exclusió del delictes major de robatori i que per tant cap violació del principi d'igualtat pot existir.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: pel que fa a la responsabilitat penal dels encausats, en ressurt de la prova obrant en autes, que ambdós processats van estar declarats - amb bon criteri- responsables en concepte d'autors d'una part, del delictes major de robatori amb violència tipificat a l'article 202 del Codi penal, per concórrer els elements constitutius del delictes és a dir, l'ànim de lucre i l'apropiació amb violència de la cosa moble aliena. I d'altra part, d'un delictes major de lesions doloses que van requerir per la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat a l'article 113.2 del Codi penal, havent sofert el perjudicat lesions consistentes a banda de diverses erosions i equimosis, una fractura diàfisi de la clavícula esquerra que va requerir tractament mèdic per a la seva curació, tal i com resulta de l'informe mèdic obrant en autes.

En efecte, la participació dels avui recurrents a la comissió dels delictes, malgrat ser negada pels interessats, en resulta dels següents elements posats en relleu per la sentència de primera instància:

- el perjudicat F.V.R. va declarar que anava caminant i en estat d'embriaguesa quan prop de l'església d'Escaldes-Engordany, els acusats es van abalançar sobre ell. Va caure a terra fracturant-se l'espatlla. Afirmava que quan es trobava a terra els agressors li van treure la cartera de la seva butxaca i se la van endur, que la va tornar a trobar més amunt sense els diners (uns 150-180 euros). Precisa que l'agressió va tenir lloc en dos episodis; el primer quan les tres persones *"se li tiren a sobre"*, trencant-se l'espatlla, implicant P.M.B.A., F.D.R.D.F. i S.C., i el segon quan es va aixecar i va agafar *"el senyor francès"* (XXX). Afirmar també en les seves declaracions reiterades a la vista oral que *"ell no agredeix a ningú"*.
- l'acusat B. declarava que *"hi ha una baralla i cauen tots al terra. La cartera, en F. (R.) l'agafà, va agafar diners i tirà la cartera" (...) "F. agafa diners de la cartera i llença aquesta darrera". "Aquesta nit en F. li donà diners que havia agafat de la cartera"*.
- aquesta darrera declaració és oposada a la declaració de F.R.D. F. qui nega el conjunt dels fets afirmant que V. va ser agredit per C. (cosa que nega la pròpia víctima) i que *"no sap res de la cartera"* i que després *"B. va forcejar amb V."*.
- El condemnat C. va reconèixer davant del servei de policia, que el primer incident es produí entre ell mateix, R. i B., caient V. al terra.
- en relació a la testimoni M.J.R.R., aquesta va declarar davant del servei de policia i va reiterar durant la instrucció de la causa que no havia vist l'agressió, raó per la qual la sentència recorreguda va

-amb bon dret- denegar la seva valoració en el sentit demanat per la defensa de P.M.B. A.

Tenint en compte les esmentades declaracions, la Sala Penal considera, com ja va fer el Tribunal de Corts, que:

- és inversemblant de F.V.R. que caminava tot sol, fos agredit, sense raó precisa, per tres persones.
- Les versions dels acusats són totalment contradictòries, provant cadascú d'imputar als altres la responsabilitat dels fets. No obstant, la versió donada per B. corrobora la del perjudicat i apareix com la més creïble, essent la versió donada per F.D.R. inversemblant.
- Finalment, pel que fa al robatori de la cartera de V., és pacífic que F.D.R. agafà la cartera quan aquell es trobava ferit al terra i que més tard R. i B. es repartiren els diners de tal manera que B. era plenament conscient de que R. hauria sostret dita cartera i de la providència dels diners que va acceptar.

Per tant, la sentència recorreguda ha de ser confirmada pel que fa a la declaració de culpabilitat dels processats dels delictes que se'ls imputen i pel que fa en conseqüència, a les seves disposicions civils.

II.- CONSIDERANT: pel que fa a la pena imposada als acusats, convé en primer lloc posar de relleu que C. fou únicament condemnat per un delictes major de lesions doloses tipificat a l'article 113.2 del Codi penal, en el marc d'un procediment d'ordenança penal . En canvi, els avui recurrents han estat condemnats també, per un delictes major de robatori amb violència, castigat amb una pena de presó entre dos a sis anys.

Per tant, no pot existir en presència de situacions diferents la vulneració del principi d'igualtat al·legada. No obstant la gravetat dels fets, la pena imposada de tres anys de presó, dels quals dos anys fermes i la resta condicional, apareix excessiva, tenint en compte les circumstàncies personals i familiars dels acusats i llurs antecedents penals, havent estat P. M.B.A. condemnat per delictes menors de consum de droga tòxica cocaïna i F.D.R.D.F. a penes d'arrest diari o nocturn condicionals, per delictes menors de consum de droga tòxica, de lesions doloses i injúries a l'autoritat.

La Sala considera que una pena de dos anys de presó dels quals dos mesos fermes i la resta condicional és més adaptada a la gravetat dels fets, llurs circumstàncies, la personalitat dels encausats i la necessitat d'evitar la reiteració dels delictes.

III.- CONSIDERANT: que la sentència ha de ser en aquest sentit, parcialment confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Estimar parcialment els recursos d'apel·lació formulats per les representacions lletrades de P.M.B.A. i F.D.R.D.F.

2.- Reformar parcialment la sentència de data 25 de juliol de 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, en el sentit de condemnar com a responsables penals en concepte d'autors Paulo Marcelo B.A. i F.D.R.D.F., dels delictes dels delictes majors de robatori amb violència i de lesions doloses que requereixin el seguiment d'un tractament mèdic per la seva curació, a la pena de 2 anys de presó dels quals 10 mesos fermes i la resta condicional, fixant el termini de suspensió de la condemna en 4 anys .

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel present recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.